

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4263/04
08.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Mirjane Ivić i Nevene Milojčić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, izjavljenoj protiv rešenja Vlade Republike Srbije - Administrativne komisije 14 broj 322-4557/04 od 15.07.2004. godine, u predmetu inspekcijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 08.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Republičkog šumarskog i lovnog inspektora Ministarstva za zaštitu prirodnih bogastava i životne sredine - Uprave za šume 480 broj 322-00868/04-06 od 01. 03. 2004. godine, kojim je naloženo tužiocu i BB, da do 30. 11. 2004. godine, da kao vlasnici šume u mestu VV KO GG, izvrše pošumljavanje sadnicama smrče i belog bora, starosti i u količini navedenoj u dispozitivu prvostepenog rešenja, kao i da po izvršenom pošumljavanju u narednih 5 godina vrše mere nege i zaštite zasada, a u skladu sa uputstvima šumarskih stručnjaka ŠG "DD".

U tužbi, kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, tužilac ističe da je isto rešenje nejasno, jer se izrekom ne navodi rešenje protiv koga je izjavljena žalba, te se ne može ni utvrditi šta je osporenim rešenjem rešeno. Navodi da on nije vršio nikakvu seču, već je drvnu masu ugovorom od 06. 08. 2001. godine prodao ĐĐ, koji je vršio seču. Uz tužbu prilaže fotokopiju navedenog ugovora. Ukazuje na to da je u krivičnom postupku za seču šume on oslobođen optužbe, dok je ĐĐ osuđen zbog krivičnog dela iz člana 160. KZ Republike Srbije, te prilaže optužni predlog Opštinskog javnog tužioca u Osečini Kt br. 458/02 od 13. 08. 2003. godine. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži, a osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu ističe da tužilac ni jednim svojim navodom nije doveo u pitanje osnovanost i zakonitost rešenja koje se tužbom pobija. Navodi da je članom 36. Zakona o šumama predviđeno da su korisnici i sopstvenici šuma dužni da izvrše pošumljavanje površina na kojima je izvršeno pustošenje - bespravna čista seča i krčenje šuma ili bespravna seča retkih vrsta drveća, u roku koji odredi nadležni inspekcijski organ, te iako tužilac nije lično izvršio seču šume, već je po osnovu ugovora drvnu masu prodao ĐĐ, obavezan je, shodno navedenoj odredbi Zakona o šumama, da izvrši pošumljavanje iskrčene površine. Predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Rešavajući ovaj upravni spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku u smislu člana 38. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96) i ispitujući zakonitost osporenog rešenja u skladu sa članom 39. stav 1. istog Zakona, Vrhovni sud Srbije je, ocenom navoda tužbe, odgovora na istu i spisa predmeta ove upravne stvari našao:

Tužba je neosnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja, tuženi organ je svojim rešenjem pravilno odbio žalbu tužioca, izjavljenu protiv rešenja prvostepenog organa, za koju odluku je dao dovoljne i jasne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud. Ovo stoga, što je u upravnom postupku nesumnjivo utvrđeno, da je u vremenskom periodu septembar - novembar 2003. godine izvršena čista seča u šumi, u mestu VV u KO GG, koja je vlasništvo tužioca, i to bez prethodnog pribavljanja saglasnosti i izvršene doznake od strane nadležnog ŠG "DD", a što tužilac u navodima tužbe i priloženim dokazima i ne spori. Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je prvostepeni organ obavezao tužioca da izvrši pošumljavanje kako je to navedeno u dispozitivu prvostepenog rešenja, primenom odredbe člana 36. Zakona o šumama ("Službeni glasnik RS" br. 46/91...56/96), a drugostepeni organ osporenim rešenjem odbio žalbu tužioca.

Ovaj sud je posebno cenio navode tužbe o oslobađanju tužioca od optužbe za krivično delo iz člana 160. KZ RS, pa je našao da su isti bez uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari, jer njegova obaveza pošumljavanja iz člana 36. Zakona o šumama proizlazi iz vlasništva na parceli koja je bila pokrivena bespravno posećenom šumom, a ne iz odgovornosti za učinjeno krivično delo pustošenja šuma iz člana 160. stav 1. KZ RS, zbog čega su suprotni navodi tužbe neosnovani.

Bez osnova su, po oceni ovoga suda, navodi tužbe da se izrekom osporenog rešenja ne navodi rešenje protiv koga je izjavljena žalba, zbog čega se ne može utvrditi šta je osporenim rešenjem odlučeno. Kako je u obrazloženju

osporenog rešenja jasno opredeljeno o kojoj žalbi na koje rešenje i kog organa je odlučivano osporenim rešenjem, a u dispozitivu osporenog rešenja označen potpun dispozitiv ožalbenog rešenja to povreda pravila na koju se tužilac poziva u tužbi nije od bitnog uticaja na rešenje stvari.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je našao da je osporeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano i primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 08. 02. 2006. godine, U. broj 4263/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Mraković, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ